

ת"ד 1508/08/13 - מדינת ישראל נגד איתן סמסונוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 1508-08-13 מדינת ישראל נ' סמסונוב
תיק חיצוני: 20-6605/2013

בפני מאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מדינת ישראל
איתן סמסונוב ע"י ב"כ עו"ד אורון

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין אי ציות לאור אדום ברמזור, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה ונהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.4.13, בשעה 14:20 לערך, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב דיזינגוף, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב המלך ג'ורג', לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, המשיך בנסיעה, חסם דרכו של אוטובוס, שנסע אותה עת ברחוב המלך ג'ורג' מכיוון דרום לכיוון צפון ומימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבלה בגופה אשתו של הנאשם חבלות של ממש - שבר בחוליה, שברים בשיניים ונזקקה לתפרים בארובת העין וכן נחבל בגופו נוסע באוטובוס, ישראל להב, חבלה של ממש - שברים באף וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם כפר באחריותו לגרם תאונת הדרכים.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - ישראל להב, נוסע באוטובוס

עד תביעה מספר 2 - מתנדב רמי נוילנדר, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/2

עד תביעה מספר 3 - עוזרי עבד, עד ראייה לתאונה, שהוכרז כעד עוין והודעתו במשטרה הוגשה וסומנה ת/3

עד תביעה מספר 4 - רס"מ שלמה מזרחי, בוחן תאונות דרכים, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/4 - דו"ח פעולה, ת/5 - דו"ח תפיסת דיסקת טכוגרף, ת/6 - חוו"ד פענוח דיסקת הטכוגרף, ת/7 - דיסקת טכוגרף,
ת/8 - דו"ח בוחן, ת/9 - תוכנית רמזורים, ת/10 - תרשים, ת/11 - לוח תצלומים, ת/12 - סקיצה

עד תביעה מספר 5 - גזמאווי טרק, נהג האוטובוס המעורב

כמו כן, הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים:

ת/1 - תעודה רפואית על שם ישראל להב, ת/13 - תעודת עובד ציבור לעניין תקינות הרמזורים,

ת/14 - תעודה רפואית על שם גזמאווי טרק, ת/16 - הודעת נאשם מהשעה 11:01, ת/17 - תעודה רפואית על שם
הנאשם, ת/18 - תעודה רפואית על שם רגינה סמסונוב, אשת הנאשם, ת/19 - הודעת נאשם מהשעה 11:45

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם נהג ברכב, כמפורט לעיל.

בהגיעו לצומת, דלק ברמזור בכיוון נסיעתו אור אדום, אך הנאשם המשיך בנסיעה שוטפת לתוך הצומת והתנגש באוטובוס, בו נהג עד תביעה מספר 5, אשר לגרסתו, נכנס לצומת, בנסיעה שוטפת, בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו.

לעדו של עד תביעה מספר 1 לא הייתה תרומה כלשהי לקביעת הזהות הנהג האחראי לגרם תאונת הדרכים, שכן העד העיד כי לא הבחין איזה אור דלק ברמזור בכיוון נסיעת האוטובוס, כאשר זה נכנס לצומת.

עד תביעה מספר 2, תיעד ב-ת/2, את דברי המעורבים בתאונה וכמפורט, טען בפניו עד תביעה מספר 5, כי נכנס לצומת באור ירוק והנאשם, טען אף הוא כי נכנס לצומת באור ירוק ובהיותו בתוך הצומת, התחלף האור ברמזור לצהוב והוא האיץ את הרכב על מנת לצאת מן הצומת.

עד תביעה מספר 3, עד הראייה לתאונה, הוכרז כ"עד עוין" והודעתו במשטרה הוגשה לבית המשפט, לבקשת התובע וזאת לאחר שחזר בו מהודעתו במשטרה וניסיונות לרענן את זכרונו לא צלחו.

מעדותו עולה כי במועד התאונה, נהג באוטובוס ציבורי של חברת "דן", ברחוב דיזינגוף, מכיוון דרום לכיוון צפון וכאשר עמד בצומת עם רחוב המלך ג'ורג', בשל אור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, הבחין בקרות התאונה.

העד מסר כי לא ראה איזה אור דלק ברמזורים בכיוון נסיעת כלי הרכב המעורבים, אך הבחין כי בכיוון נסיעת הנהג המעורב, נכנסו כלי רכב נוספים לצומת ולכן, אמר כי לדעתו, בכיוון נסיעת המעורב דלק אור ירוק ברמזור.

עד תביעה מספר 4, בוחן התנועה, ערך את עבודת הבוחנות בתיק. מעדותו עולה כי על פי תוכנית הרמזורים, כאשר עד תביעה מספר 3 עומד בצומת וכיוון נסיעתו דולק אור אדום ברמזור, הרי שבכיוון נסיעת הנאשם דולק אור אדום ברמזור ואילו בכיוון נסיעת המעורב, דולק אור ירוק ברמזור.

עם זאת, העד נחקר והשיב כי יש 4-5 שניות, בהן לע"ת 3 דולק עדיין אור אדום ברמזור ולאחר מכן דולק באדום - צהוב ואילו בכיוון נסיעת המעורב, דולק כבר אור אדום.

כמו כן, ניתן לראות ב-ת/9, כי יש הפרש של 2 שניות, בין סוף האור האדום ותחילת אור אדום - צהוב ולאחריו, אור ירוק, בין כיוון נסיעת הנאשם לזה של ע"ת 3.

עד תביעה מספר 5, נהג האוטובוס המעורב, העיד כי נהג באוטובוס ברחוב המלך ג'ורג', מכיוון רחוב אלנבי ובצומת עם רחוב דיזינגוף, המשיך בנסיעה שוטפת, בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, כאשר, לפתע, הבחין ברכב הנאשם מגיע על רחוב דיזינגוף וממשיך בנסיעה ישר לצומת ואז קרתה התאונה. העד טען כי כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור ירוק, הרי שבכיוון נסיעת הנאשם, דולק אור אדום.

העד נחקר לגבי הודעתו במשטרה, שם מסר כי בהגיעו לצומת שבנדון, דלק ברמזור בכיוון נסיעתו אור אדום והוא עצר והמתין לאור הירוק, גרסה העומדת בסתירה מוחלטת לעדותו בבית המשפט ולפענוח דסקת הטכוגרף, כעולה מ-ת/6 והשיב כי התבלבל ואמר זאת לחוקר מלחץ ובהמשך, תיקן את גרסתו ומסר כי נכנס לצומת בנסיעה רצופה ולגבי העצירה, התכוון לכך שעמד בתחנה וקלט נוסעים.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואשתו והוגשה הודעתו של עד תביעה 5 במשטרה, שסומנה בטעות כמוצג תביעה ותסומן נ/1.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדות הנאשם ואשתו בבית המשפט:

הנאשם העיד כי נהג כמפורט לעיל, אוטובוס חסם דרכו לצומת ואחרי שהאוטובוס נסע, ראה כי בכיוון נסיעתו דולק אור ירוק, האיץ מהירות נסיעתו ונכנס לצומת ולאחר שנכנס, הבחין כי האור ברמזור התחלף לצהוב, התלבט אם לבלום את הרכב, אך כיוון שחשש שכלבו, שהיה עמו ברכב, יפגע, החליט לפנות את הצומת בנסיעה ואז קרתה התאונה.

הנאשם נחקר לגבי דבריו ב-ת/2, לפיהם, האור בכיוון נסיעתו היה צהוב והשיב כי כוונתו הייתה כי האור התחלף לצהוב, בהיותו באמצע הצומת ולפני שנכנס לצומת, היה בכיוון נסיעתו אור ירוק.

הנאשם עומת על ידי התובע עם עדותה של עדת ראיה, לכאורה, לתאונה, שהמאשימה לא הצליחה להביאה לעדות בבית המשפט, עדות שיש בה כדי לסתור גרסתו, אך כמובן שבנסיבות אלה, לגרסתה של אותה עדה, יינתן משקל אפסי.

לשאלת בית המשפט, האם זו פעם ראשונה במהלך שנות נהיגתו, שהאור ברמזור בצומת, בכיוון נסיעתו, מתחלף לצהוב, בהיותו באמצע הצומת, השיב הנאשם בשלילה וכן לשאלה אם בכל פעם כזו הוא חושב לעצור את רכבו באמצע הצומת ומשנשאל בהמשך, מדוע אם כך חשב לעצור את רכבו הפעם, השיב כי אינו יודע.

עדת ההגנה, אשתו של הנאשם, העידה כי ישבה לצדו במושב הקדמי וכי היא זוכרת בבירור כי האור ברמזור בכיוון נסיעתם היה ירוק, לפני שנכנסו לצומת, אך אינה זוכרת דבר מעבר לכך.

העדה נחקרה והשיבה כי אינה יכולה לומר מאיזה מרחק ראתה את האור הירוק, אך העריכה אותו כמרחק בדוכן העדים ועד לדלת הפנימית של האולם (2-3 מטרים, להערכת בית המשפט).

העדה לא זכרה אם הנאשם נכנס לצומת בנסיעה שוטפת או כל פרט נוסף לגבי אופן קרות התאונה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

כאשר עסקינן בתאונת דרכים בגין אי ציות לאור אדום ברמזור בצומת, לא ניתן להכריע בדבר מצב האור ברמזור על סמך עדויות המעורבים בלבד ובית המשפט יזדקק לראיות נוספות, כגון עדי ראיה ניטראליים לקרות התאונה. לחילופין, ניתן להרשיע על סמך ראיות נסיבתיות, כאשר ההלכה היא כי - " **תנאי לקביעת ממצא מרשיע על בסיס ראיות נסיבתיות הוא כי אותו תהליך של הסקת מסקנות מוביל למסקנה הגיונית וסבירה אחת בלבד, המפלילה את הנאשם**" - ראה **ע"פ 2884/12 אפיר חביבה נגד מדינת ישראל**.

עד הראיה לתאונה, ע"ת 3, לא יכול היה להעיד באופן חד משמעי, לגבי האור שדלק ברמזור בכיוון נסיעת המעורבים בתאונה ולמעט עד זה, לא היו עדים ניטראליים נוספים.

אדגיש, כי יש בראיות התביעה ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לתמוך בגרסתה לאופן קרות התאונה, כגון: עדותו של ע"ת 3 לגבי כלי רכב נוספים שנסעו בכיוון נסיעת האוטובוס המעורב, תוכנית הרמזורים ואף עדות הנאשם עצמו, אך לא אוכל לומר כי יש בהן כדי לארוג מסכת עובדתית מוצקה וחד משמעית, שיש בה כדי להרשיע את הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

מכל האמור לעיל, מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק, מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ד, 09 יולי 2014, במעמד הצדדים.